

عکس: ز. زبیدی

افشره

سرمایه گذاری ها در استان بدون نقشه جامع سرمایه گذاری انجام می شود، این مهم ریسک سرمایه گذاری را افزایش می دهد و سرمایه گذاری را با خطاهای بزرگی مواجه می کند، هنوز هستند سرمایه گذارانی که معطل مشخص شدن وضعیت زمین و با تأمین آب و برق هستند و درگیر فرآیندهای زمانبر شده اند و این در حالی است که تهیه نقشه جامع حداقل فرآیندها را کوتاه و سرمایه گذاری را تسهیل می کند.

سرعتگیرهای سرمایه گذاری در استان

راه پریچ و خم واگذاری زمین به سرمایه گذاران

اسدی- سرمایه گذاری بدون پلان و برنامه ریزی، منجر به شکست است یا بسیار عقب تر از آنچه باید قرار دارد به بیان دیگر نمی تواند به درستی مسیر سرمایه گذاری را طی کند و به بهترین نتیجه دست یابد، به همین اندازه که سرمایه گذاری بدون برنامه ریزی ناکارآمد است نداشتن پلان و نقشه برای تمام فرصت های سرمایه گذاری که در یک منطقه وجود دارد هم محدود کننده و عامل بازدارنده ای است که از اشتیاق برای سرمایه گذاری در منطقه مورد نظر می کاهد.

دانه و بذری را تصور کنید که در خاک کاشته می شود، رویش یک دانه و تبدیل شدن آن به گیاهی مثمر زمانی میسر است که تمام نیازهای اساسی و اولیه آن تأمین شده باشد نبود هر کدام از الزامات رشد مانند نور، خاک مناسب و برنامه زمان بندی آبیاری، تأمین مواد مغذی خاک موجب می شود گیاه در فرآیند رشد و تکمیل با مشکلات و مسائلی مواجه شود و هیچ گاه گیاه مثمر نمی نیاشد یا آن طوری که باید بار آوری نداشته باشد. نکته مهم فرآیند ذکر شده داشتن برنامه است و الزامات اساسی که تحت عنوان بستر سازی نام گذاری می شود.

سرمایه گذاری در استان هم به منزله همان بذری است که نیازمند بستر سازی است، اولویت اصلی بستر سازی داشتن نقشه راه است، عامل اولویت دار مهمی که در استان به آن توجهی نشده است

و عملاً سرمایه گذاری در استان بدون نقشه جامع سرمایه گذاری انجام می شود و نقشه ای از فرصت ها و امکانات سرمایه گذاری استان وجود ندارد که این مشکل هم با نداشتن مسائلی دیگر از جمله نبود کاداستر زمین ارتباط دارد.

یکی از فعالان اقتصادی می گوید: باید میزان زمین قابل واگذاری با سرمایه گذاری ها، امکانات و ظرفیت هایی که در استان وجود دارد همه به شکلی جامع در دستگاه های متولی وجود داشته باشد.

«امانی» اظهار می دارد: سرمایه گذار با هدف مشخص وارد استان می شود اما ماه ها درگیر تأمین زمین و مشخص شدن منابع مالی و دیگر عوامل مورد نیاز می شود و زمان به سرعت عبور می کند، به نحوی که مهم ترین فصول کار را از دست می دهد و دستگاه های متولی هم چنان در حال بررسی واگذاری زمین به سرمایه گذار هستند.

وی جذب سرمایه گذاران خارجی را یکی از اولویت های سرمایه گذاری ذکر و عنوان می کند: یکی از مسائلی که در حوزه سرمایه گذاری خارجی وجود دارد، نبود آگاهی لازم نسبت به اطلاعات مربوط به زمین ها و نوع بهره برداری مناسب از آن ها برحسب وضعیت جغرافیایی و

مقررات حاکم و سایر مسائل مربوط به آن است. وی با بیان این که نیازمند نقشه جغرافیای اقتصادی هستیم، ادامه می دهد: خراسان شمالی فاقد

مشابه چراغی برای روشن کردن مسیر سرمایه گذاری است و اثرات مثبت آن بیش از هر چیزی است که بتوان به آن اندیشید زیرا خروجی این تصمیم جذب سرمایه گذاران بیشتر و سرمایه گذاری های هدفمند تر در استان است.

وی ادامه می دهد: در این نقشه باید زیر ساخت هایی همچون حمل و نقل ریلی و جاده ای، میزان زمین های قابل واگذاری، ظرفیت های گمرک و شهرک های صنعتی و ظرفیت های استان مشخص باشد زیرا این فرصت ها و بسترها هنوز برای سرمایه گذاران به درستی مشخص نیست. وی با بیان این که نبود برنامه جامع مانع استفاده بیشتر از توانمندی های استان شده است، ابراز می دارد: سالانه هیئت های تجاری و سرمایه گذاری وارد استان می شوند و اگر برنامه و نقشه جامع فراهم باشد باید بخشی از این رفت و آمدهای اقتصادی منجر به سرمایه گذاری در استان شود. وی به سرگردان بودن برخی سرمایه گذاران در استان اشاره می کند.

«درخشانی» معاون اقتصادی اداره کل دارایی و امور اقتصادی خراسان شمالی با بیان این که وجود نقشه جامع سرمایه گذاری از سر درگم شدن سرمایه گذار جلوگیری می کند، می گوید: نقشه جامع سرمایه گذاری قابلیت، ظرفیت ها و استعداد های هر شهرستان را بررسی می کند و پیشنهاد هایی را برای سرمایه گذاری ارائه می دهد. وی با بیان این که تعدادی فرصت سرمایه گذاری تهیه و به مرکز خدمات سرمایه گذاری استان ارائه شده است، می افزاید: اما مسئله ای که وجود دارد این است که در بسیاری از این فرصت های تهیه شده هم مشکلاتی از جمله مشکلات محیط زیستی، زیر ساخت و زمین وجود دارد.

«درخشانی» به طولانی بودن فرآیند مشخص شدن وضعیت زمین های قابل واگذاری به سرمایه گذاران اشاره می کند و ادامه می دهد: وضعیت این زمین ها مانند تعلق داشتن آن ها به اراضی ملی، مستثنیات و دیگر موارد مشخص نیست.

وی این مشکل را پروسه ای زمانبر ذکر و عنوان می کند: نبود کاداستر زمین در استان مسئله ای دیگر است، زیرا وقتی سرمایه گذاری در استان زمینی را برای سرمایه گذاری انتخاب می کند، زمان بسیاری برای روشن شدن وضعیت زمین سپری می شود. وی به نکته مهم دیگری هم اشاره می کند و می گوید: دولت باید برای سرمایه گذاری بسترهای اولیه را فراهم کند اما تدوین طرح در قالب دستگاه اجرایی کار مناسبی نیست زیرا اصل بر این است که سرمایه گذاران خود طرح را تهیه کنند.

وی با بیان این که بخش خصوصی باید در تهیه طرح ها پیشقدم باشد عنوان می کند: در وهله اول سرمایه گذاران اطمینان کاملی از دقیق بودن اطلاعات تهیه شده نخواهند داشت بنابراین طرح باید توسط خود سرمایه گذار تهیه شود.

«درخشانی» ادامه می دهد: ما باید مشکلاتی از جمله آب، تأمین انرژی، زمین و محیط زیست را برطرف کنیم و در نقشه جامع سرمایه گذاری به آن ها بپردازیم.

وی با بیان این که در شهرک های صنعتی، مشکل چندانی نداریم، می افزاید: طرح های کشاورزی و طرح های صنعتی خارج از شهرک و نواحی صنعتی در بیشتر مواقع درگیر زیر ساخت ها هستند.

وی با بیان این که باید چارچوبی برای نقشه سرمایه گذاری استان مشخص شود، اظهار می دارد: تهیه کاداستر زمین نیازمند مشخص شدن اعتباری از سوی سازمان برنامه و بودجه است، زیرا با این اعتبارات قطره چکانی سال ها تهیه کاداستر زمین استان زمان می برد. نبود نقشه جامع سرمایه گذاری تا آن جایی ضرورت دارد که استاندارد خراسان شمالی هم در آخرین نشست شورای برنامه ریزی و توسعه استان خواستار تهیه این نقشه در سریع ترین زمان ممکن شد. سوال این جاست که اگر نقشه جامع سرمایه گذاری از الزامات و ضروریات اولیه سرمایه گذاری است چرا تا کنون تدبیری برای تهیه این نقشه اندیشیده نشده و نگرانی هم در این باره وجود نداشته است، اهمیت اجرای این برنامه روشن می کند که تاکنون سرمایه گذاری ها در استان با مشکلات بسیاری همراه بوده و هست و سرمایه گذاران در تاریکی گام بر می داشته اند

یادداشت

حال ناخوش سرمایه گذاری

بهرورز- ۱۲ سال از تأسیس استان می گذرد اما هنوز از قافله توسعه به اندازه چند برابر عمر استان عقب هستیم، مشکلات متعددی سدرام توسعه استان شده است که یکی از مهم ترین مشکلات ما در این بخش جذب سرمایه گذار است. روندی که بارها و بارها آسیب شناسی و درمورد آن صحبت شده است اما نه ایجاد پنجره واحد سرمایه گذاری، نه کارگروه های مختلف هیچ کدام نتوانسته مشکلات این بخش را برطرف کند و ما باز با مشکلات نبود و کمبود و سرمایه گذاری و بازگشت سرمایه گذاران مواجه هستیم. مشکلی جدی که حتی کارشناسان هم درباره آن به اجماع نظر نرسیده اند. به گفته کارشناسان در حالی که هنوز تمامی شروط لازم برای جذب سرمایه گذاران در استان آماده نیست نمی توان انتظار داشت سیل سرمایه گذار به سمت ما سرازیر شود و درحالی که سند توسعه و آمایش استان بعد از سال ها آماده شده است اکنون این زمزمه شنیده می شود که اولویت هایی که در این سند به آن پرداخته شده و مزیت هایی که عنوان شده است با توجه به شرایط کنونی استان باید بازنگری شود. تأمین زیر ساخت های لازم در بخش هایی مانند حمل و نقل هوایی، ریلی و شوسه ای و هتل سازی به ایجاد اعتماد و علاقه مندی برای سرمایه گذاران منجر می شود که متأسفانه استان در این زمینه باز زیر ساخت های لازم و مطلوب فاصله دارد. به گفته برخی مسئولان در حالی بوروکراسی اداری و کاغذ بازی عمر طرح های توجیهی را طولانی و طرح را از خیز انتفاع خارج می کند نباید انتظار داشت که سرمایه گذار سرمایه خود را که به امید انتفاع به میدان آورده چند سال را کند به این امید که آیا زمینی مطلوب را می تواند در اختیار بگیرد، زیرا مشخص نیست که آیا عزمی برای واگذاری زمین در استان وجود دارد؟ از سویی با وجود این که جذب سرمایه گذار خارجی هم مد نظر است و هیئت های مختلفی به استان آمد و شد می کنند اما هیچ کدام نتیجه بخش نیست و حرف عمل که به میان می آید باز هم مشکلاتی مطرح می شود که ریشه دارند، مشکلاتی مانند نبود بسترهای مناسب حمل و نقل و ناوگان ترانزیت مناسب. این در حالی است که این روزها اغلب واحدهای تولیدی و صنعتی استان به صورت تجربی و خانوادگی بدون توجه به نیاز و تنوع پذیری بازار مدیریت می شوند که این عامل موجب می شود تا سرمایه گذاران خارجی رغبتی برای مشارکت در عرصه سرمایه گذاری در این استان نداشته باشند. در حال حاضر واگذاری زمین های دولتی به سرمایه گذاران با مشکلات معارضین و اسناد مالکیتی روبه رو است و مشخص است که سرمایه گذاران هیچ گاه منتظر صرف زمان برای حل مشکلاتی این چنینی نمی مانند و از همه مهم تر حل مشکلات حوزه سرمایه گذاری استان نیازمند یکپارچه سازی مدیریتی و هماهنگی لازم بین مدیران است و تا هنگامی که این اتفاق نیفتد نمی توان امیدوار بود که سرمایه گذاری در استان تغییر مثبتی داشته باشد.

مسمومیت ها در کودکان

دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

*** کودکان زیر ۵ سال، پرخطرترین گروه سنی از نظر بروز مسمومیت هستند.**

*** کودکان خردسال ممکن است هر چیزی را به دهان ببرند. این عمل بخشی از آموزش و درک این گروه سنی از محیط اطرافشان است و این عمل زمینه ساز**

بروز مسمومیت است.

*** در هنگام بیماری کودکان مراقب باشید تا دوز تکراری دارو به وی ندهید.**

*** کیف دستی، ساک خرید و کیسه های نایلونی را دور از دسترس کودکان قرار دهید. ممکن است داخل آنها وسایلی باشد که توسط کودک بلعیده شود و یا کودک**

ضمن بازی آنها را روی سر خود کشیده و سبب خفگی وی شود.

*** گلها و گیاهان آپارتمانی را دور از دسترس کودکان قرار دهید و فضای باز مراقب آنها باشید تا توسط گلها و گیاهان سمی، مسموم**

نشوند. تماس پوست با آنها و یا به دهان بردن آنها منجر به مسمومیت و سوختگی مخاط می شود.

*** از نگهداری گیاهان و گلهای آپارتمانی مانند خرز هره و دیفن باخیا در منزل چنانچه دارای کودک می باشید خودداری نمایید.**

*** مواد شیمیایی، شوینده و سفید کننده را در منزل در کمد های دارای قفل و دور از دید و دسترس کودکان قرار دهید.**

*** درب کمد هایی که در آن مواد شیمیایی خطرناک را نگه می دارید با قفل یا طناب محکم نمایید.**

*** داروهای مصرفی افراد خانواده را دور از دسترس کودکان نگهدارید.**

*** در هنگام بروز مسائل و مشکلات خانوادگی، بیشتر مراقب کودکان باشید. در این شرایط کودکان در برابر حوادث و مسمومیت اتفاقی آسیب پذیرترند.**

*** همیشه پس از استفاده از مواد شیمیایی سریعاً درب آن را ببندید، ولی بدانید هیچ ظرف در بسته ای از دسترسی کودکان در امان نیست.**

*** هیچگاه الکل و ضد یخ را در دسترس کودکان قرار ندهید.**

*** در صورتیکه کودک شما ماده ای غیر خوراکی را بلعید، با مرکز اورژانس ۱۱۵ و یا مرکز کنترل مسمومیت ها با شماره تلفن ۱۹۴۱ و ۱۴۱ تماس بگیرید.**

*** بلع باتری کوچک ساعت (باتری مینیاتوری) در کودک می تواند با عوارض جدی همراه باشد. در این موارد کودک را سریعاً به یک مرکز درمانی منتقل کنید.**

*** از دسترسی کودکان به اسباب بازی های دارای باتری، خصوصاً باتری های دیسکی و مینیاتوری خودداری نمایید.**

کلان منطقه ۹ کشوری – دانشکده علوم پزشکی اسفراین – مدیریت غذا و دارو